

Sygn. akt I C 2715/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2021r.

Sąd Okręgowy w Krakowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : sędzia Piotr Pilarczyk

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2021r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa W. K.

przeciwko K. W.

o ochronę dóbr osobistych

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 2715/21

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 29 września 2021r.

Powód W. K. w pozwie złożonym przeciwko K. W., sędzi Sądu Rejonowego w Chrzanowie, domagał się zasądzenia od pozwanej kwoty 50.000 zł z odsetkami tytułem zadośćuczynienia, przeprowadzenia przez pozwaną sprawiedliwej rozprawy oraz nakazania pozwanej złożenia publicznych przeprosin. Na uzasadnienie wskazał, że pozwana naruszyła jego dobra osobiste w postaci dobrego imienia, godności i wizerunku, gdyż wydała postanowienie, w którym oddaliła jego wniosek o wyłączenie innego sędziego od rozpoznania sprawy powoda. Do pozwu załączona została kopia postanowienia Sądu Rejonowego w Chrzanowie z dnia 24 maja 2021r., sygn. akt II W 1077/20, w którym Sąd w osobie Sędzi K. W. nie uwzględnił wniosku powoda o wyłączenie Sędzi K. W. od rozpoznania sprawy II W 1077/20.

Sąd zważył, co następuje.

Zgodnie z przepisem art. 191¹ § 1 k.p.c., jeżeli z treści pozwu i załączników oraz okoliczności dotyczących sprawy, a także faktów znanych powszechnie lub urzędowo, wynika oczywista bezzasadność powództwa, stosuje się przepisy § 2-4. Przepisy te stanowią, że gdyby czynności, które ustawa nakazuje podjąć w następstwie wniesienia pozwu, miały być oczywiście niecelowe, można je pominąć; w szczególności można nie wzywać powoda do usunięcia braków, uiszczenia opłaty, nie sprawdzać wartości przedmiotu sporu ani nie przekazywać sprawy; sąd może oddalić powództwo na posiedzeniu niejawnym, nie doręczając pozwu osobie wskazanej jako pozwany ani nie rozpoznając wniosków złożonych wraz z pozwem; uzasadnienie wyroku sporządza się na piśmie z urzędu; powinno ono zawierać jedynie wyjaśnienie, dlaczego powództwo zostało uznane za oczywiście bezzasadne; wyrok z uzasadnieniem sąd z urzędu doręcza tylko powodowi z pouczeniem o sposobie i terminie wniesienia środka zaskarżenia.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie taka oczywista bezzasadność powództwa zachodzi.

Zgodnie z przepisem art. 23 k.c., dobra osobiste człowieka pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach. Stosownie do przepisu art. 24 § 1 k.c. ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. Przepis art. 448 k.c. stanowi, że w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro osobiste zostało naruszone, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany cel społeczny, niezależnie od innych środków służących do usunięcia skutków naruszenia.

Przesłankami odpowiedzialności za naruszenie dóbr osobistych są: 1) istnienie dobra osobistego, 2) zagrożenie lub naruszenie tego dobra, 3) bezprawność zagrożenia lub naruszenia. Dla udzielenia ochrony dóbr osobistych, wszystkie wymienione przesłanki muszą zachodzić łącznie.

W niniejszej sprawie brak jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, by doszło do naruszenia przez pozwaną dóbr osobistych powoda. Działania pozwanej zostały podjęte w granicach wyznaczonych przez przepisy prawa, nie były więc bezprawne. Sąd w osobie pozwanej był bowiem uprawniony do rozpoznania wniosku powoda o wyłączenie innego sędziego. Treść wydanego przez pozwaną postanowienia nie stanowi jakiegokolwiek naruszenia dóbr osobistych strony procesu.

Żądania powoda zawarte w pozwie są zatem oczywiście bezzasadne. Wzywanie powoda do usunięcia braków pozwu, a w dalszej kolejności absorbowanie pozwanej i prowadzenie postępowania dowodowego, są oczywiście niecelowe, gdyż zachodzi pewność, że powództwo zostanie oddalone.